

ספר

מעבר יבק

אשר יסד

האלוף חסידא ופרישא מקובל אלקי הה"ג מו"ה
אהרן ברכיה במה"ר משה ממודינא זצ"ל

בו יבואר איך יתנהג האדם

עם בא עת פקודתו

צילום המהדורה שי"ל בוילנא תר"כ
שאותיותיה גדולות במיוחד

ונוסף במהדורה זו

קיצור מעבר יבק

מסידור תורה אור עפ"ד האר"י שנדפס בוילנא

בעזרתו יתברך

עיה"ק ירושלים תובב"א

שנת תשמ"ט לפ"ק

ספר

מעבר יבק

אשר יסד ואזן ותבר

האלוף חסידיא ופרישא מקובל אלקי ההצ מוה'
אהרן ברכיה במה"ר משה ממדינה זצ"ל
בו יבואר איך יתנהג האדם מספר ימי חייו עד
עת בא יום פקודתו

ונהלק לר' סאמריס סאמר א' שפתי צדק סאמר ב' שפת אמת
סאמר ג' שפתי רגנות. והאודיון הכי נכבד עתר ענן הקמרת
זכו ג' מיני דרושים הא' סדר פטום הקמרת וב' קרבן תענית
והג' מנחת אהרן עם סדר פסוקי אנך קשורים בעבותות אהבה
ועוד נוסף עליהם סאמר חמישי נקרא אמרי נועם דבריו נעימים
ונחמדים עם תוספות מרובה מנינו ונכדו פרי צדיק עין חיים כל
התפלות ובקשות הכל על מקומו באותיות גדולות ובנקודות מה רב
תועלת הס' הנכבר הזה עיין בהקדמת הס' המבאר :

ווילנא

בדפוס ר' יוסף ראובן בר' מנחם מן ראם
שנת תרי"ב לפ"ק

МААВОРЪ ІАБОКЪ,
г. е. Бродъ Іабокъ

ВІЛЬНО

въ Типографіи Р. М. Рожна.

1860.

אדם עלמנו אז כתיב ואל האמר לפני המלך כי שגגה היא וכן אמרו כי המשבר
 כליו בחמתו מקריב קרבן לשטן ח"ו אשרי הסותם פי שטן במועשיו לכל יהיה
 לו פה לקטרג * ואמרו דורשו רשומות כי בטול הקליפות הוא חזק שרשיון ולכן
 בשבת שעת המנחה מתגלה מלך הרלון שהם שרשי הדינין שהמתקן למטה אז
 צפה שליטתם בסוד הגהנת שבת וסוספיתח דהבא למטה מטה כבר נשקע
 מע"ש בנקבא דהומא רבה והאי ארעא חליפא דכל טובא דעלמא מתבלי בה
 ותדיק ותסיף כלא והיא מחללו של נחש עקלתון * על כן כלילה דביה כלבין
 צמחין כי נתרים ממאסרס והמורים משלשוליהון ומחפשטים להגהיג בתחתונים
 הדינין שקבלה המלכות בתפלת המנחה ובו תרמוס כל חיחו יער שהם כחות
 התחתונים למטה משולם של סגדלפון לא יפתח אדם פי הארץ אם לא יסתום
 הגולל מיד פן ח"ו בלות נפשה תשאף רוח על ידי הפרח הלמוד מדבר * ובשם ר"י
 החסיד כחבו שטוב לקבור תרנגול הנקרא גבר בקבר ריקס חולי בזה מחליט
 ומטמין כח הדין המושפע מלך מלך גבריאל הנקרא גבר לכל יעיר חמתו * ועוד
 כראות כחות הטומאה קבר פתוח כלילה מולאים מקום לקטרג ופעמים יש נספה
 בלא משפט * כאמרס הות כשגגה היואלת * ברס לעולם דין אמת וכל דרכיו משפט :

פרק שנים עשר

ממה שאלו רואים כמה פעמים בני אדם בריאים והם מתים מיתה פתאומית
 זה נורה דבקוחו יחברך עמנו ע"י הגשמה ולכן מסלקה כל זמן שרואה *
 וילבש האדם חרדה במיתת בניו בחשבו כי בכנפיו נמלא דם נפשות האביונים
 נקיים ועונו גרם שנעשקו בירידתם על כי תיקלח לא קיימא באשלמותא ומכרעת
 ללד החובה ובפרט בחול אם אינו ליל טבילה כדדרשו בזהר על פסוק ואף ברנלים
 חוטא דמבטי ליה לאיניש לאנפא לקדושא דמריה ליל שבת ולמימר פסוקי דתערוחא
 כגון רוח ה' אלהים וגו' עם מה שכחוב בזהר פ' ויקרא * ואמרו כי הורדת דמעות
 על אדם כשר מליל בניו של אדם ממות כי בזהר פ' אחרי מות דף רנ"ו כתיב כל
 המלשער על אבדיהון דלדיקייא או אחית דמעין עליהו קב"ה אכריו עליה
 וסר עונך ותשתק תכופר ולא עוד אלא דלא ימוחן במוהי בחויה * והורדת
 הדמעה גורם מיתוק הדינים כדאמר' במדרש איכה על מאמר שאמר הקב"ה
 למשטרין' אם אי אחה מניה לי וכו' אכנס למקום שאין לך רשות ליכנס וגו' וכן
 הפסוק אומר ויקרא ה' אלהים לבנות ביום ההוא לבני ולמספר שהכל היה למחוק
 הדין בהורדת טיפי רוגז חולה * ובזהר בפ' שמות דף י"ט ע"ב אמרו בעשרה
 כחרי מלכא חית חרין דמעין והן שתי מדות דין משתיין כד"ה שתיים
 הגה קוראיתך וכשהקב"ה זוכר את בניו הוא מוריד אותם לים הגדול שהוא ים
 החכמה להמתיקן והאפך מדת הדין למדת רחמים ומרחם עליהם וא"ר יהודה
 נקראים שתי דמעות שמהן באים דמעות מהן בא הדין * מלאחי יש בג"ה
 שכל הנקרא על שמו יחיו ויהיו בניו קיימים וישמידו הולדות כדכתיב כן יצמוד
 צרעם